

- захист законодавчо закріплених прав та інтересів як керівників, так і персоналу підприємства;
- спроби уникнути впливу недобросовісних партнерів тощо.

Тобто, організація управління фінансовою безпекою підприємства напругу пов'язана із науково-організаційною взаємодією всіх елементів системи. І є неможливою без організаційного аспекту. Останній, будучи сформованим залежно від масштабів та специфіки функціонування певного суб'єкта господарювання, регламентує процес гарантування фінансової безпеки. Отже, для вирішення проблеми варто продовжувати дослідження, у результаті яких формувати шляхи підвищення рівня фінансової безпеки підприємств АПК.

Перелік посилань:

1. Акименко В. В. *Механізм управління фінансовою самодостатністю регіону* / В. В. Акименко // *Економіка. Менеджмент. Підприємництво*. – 2013. – № 25 (1). – С. 35-42;
2. Бланк И. А. *Управление финансовой безопасностью* / И. А. Бланк. – К. : Ника-центр, 2004. – 784 с.;
3. Герчанівська С. В. *Стратегічне управління як механізм забезпечення ефективного розвитку вітчизняних підприємств* / С. В. Герчанівська // *Інноваційна економіка*. – 2012. – № 1 (27). – С. 79-81.

ДО ПИТАННЯ ТВОРЕННЯ ПРОСТОРУ СУСПІЛЬНОЇ ДОВІРИ ДО БАНКІВ

М.В. Продан, аспірант

ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»

Представники державних банків, а також різноманітні експерти останнім часом переконують суспільство, що довіряти комерційним банкам не варто. При цьому під сумнів ставиться ефективність роботи навіть великих банків, що входять в топ-30 за активами. В результаті держбанки отримали приплив вкладників, які забрали свої заощадження з приватних в держбанки.

І надійність банку, і умови по вкладу однаково важливі для кожної людини, незалежно від її статі, віку та соціального становища. Питання в тому, який банк вважати надійним в сучасних реаліях. Надійність банків та відповідна суспільна довіра до нього можуть підтверджувати позиції в провідних міжнародних рейтингах банку, численні позитивні відгуки клієнтів, розвинена філіальна мережа. Але, як показують події останнього часу в Україні, навіть і ці показники не є «захистом» від відкликання ліцензії. Національний банк України як регулятор створює для комерційних банків такі умови, що їм практично неможливо конкурувати один з одним і активно працювати на ринку без страху бути закритими. Україна опинилася в таких умовах, що тепер критерії надійності і привабливості тих чи інших продуктів банку не є значимими.

Вклад у банку є вигідним способом зберегти гроші, і надійність такої форми накопичень люди все ж частіше визнають, ніж заперечують. І вже точно віддають їй перевагу перед зберіганням грошей вдома. Природно, клієнти банків налаштовані щодо обраної ними форми заощадження коштів набагато оптимістичніше інших. Про систему страхування банківських вкладів в тій чи іншій мірі інформовані дві третини вкладників.

Основною причиною, чому фізичні особи відкривають депозити в білоруських банках, є бажання отримання відсотків [1]. На другому місці знаходиться прагнення забезпечити безпечно зберігання грошей і на третьому – накопичення коштів на чорний день.

Творення простору суспільної довіри до банків повинні спиратися на такі основи:

1. Роз'яснювальна робота з рядовими клієнтами доступною і зрозумілою мовою. Банкіри говорять малозрозумілими словами, багато вузько-профільної лексики і термінології. Люди знають про «ефективну ставку за кредитом», але не розуміють, де застосувати і як перевірити. Тому потрібні консультаційні центри, де абсолютно безкоштовно, доступними словами, з будь-яким охочим потенційним або чинним клієнтом буде проводитися роз'яснювальна робота з будь-якого банківського питання. Люди хочуть знати основи банківської грамотності, і вони на це мають право.

2. Припинення непопулярних реформ і експериментів до відновлення довіри до банків України. НБУ має переоцінений вплив, гіпер-уповноважений, так швидко змінює умови гри на банківському ринку, так старанно оптимізує процеси, що здорове конкурентне середовище гине. Виходить, що в Україні приймається ряд законів, міняються керівники банків, механізми взаємодії, правила, але найголовнішого не відбувається – фізичні особи і бізнес не несуть гроші в банк.

3. Обов'язкові гарантії держави для вкладників [2]. Фонд гарантування вкладів фізичних осіб зобов'язаний забезпечити своєчасну виплату всіх вкладів, збільшити суму гарантованих виплат у разі банкрутства банку до 500 000 гривень, але в той же час клієнт не повинен мати права зняти депозит через три дні тільки тому, що він передумав.

4. Відмова від надмірної уваги до банківської системи і систематичного висвітлення незначних помилок в ЗМІ. На превеликий жаль, від подібного освітлення більше шкоди, ніж користі, оскільки активна демонстрація всієї банківської «кухні» на телебаченні, в газетах і онлайн-виданнях створює зайвий ажіотаж, а проблеми роздуваються до неймовірних масштабів.

5. Організація структури, яка контролюватиме сервіс і сумлінність банків. Потрібно розібратися в політиці банку, його історії, дізнатися відгуки, поспілкуватися і зробити правильний вибір, адже від такого процесу дійсно виграє вкладник і держава в цілому.

Як висновок зауважимо, що чим нижче рівень довіри, тим вище потенціал для його зростання. На наш погляд, справжнім стимулом для зростання довіри до банків України могли б стати «позитивні ставки» по депозитах, тобто ставки, що перевищують рівень інфляції, адже в останні роки вони нижче рівня інфляції. Важливо, щоб у населення з'явився сенс зберігати свої кошти в банках.

Перелік посилань:

1. Широкова М. Дослідження економічної поведінки споживачів банківських послуг в умовах фінансової кризи / М. Широкова // Вісник Харківського національного університету ім. В.Н. Каразіна. – 2011. – № 941. – С. 177-180.
 2. Омелянович Л.О. Формування банківських ресурсів з урахуванням трансформаційних процесів: монографія [Текст] / Л. О. Омелянович, А. П. Вожжов, В. С. Коверза. – Донецьк, 2013. – 281 с.

ФОРМУВАННЯ МОДЕЛІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЮДЖЕТНОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ

О.В. Проказюк

Університет державної фіскальної служби України, м. Ірпінь

Дослідження бюджетної безпеки знаходиться в центрі уваги багатьох науковців, зокрема Н.І. Богомолі, В. Зайчикової, І.В. Зятковського, Т.О. Луцик-Дубової, О.П. Кириленко, В.М. Федосова, С.І. Юрія, Ф. Ярошенко та ін. [1-5]. Водночас, питання формування моделі забезпечення бюджетної безпеки є достатньо актуальним і маловивченим.

Забезпечення бюджетної безпеки являє собою створення сприятливих умов для вирішення бюджетних проблем, тобто систематичне підтримання в бюджетній сфері ситуації, при якій ризик виникнення проблем у ній був би мінімальним. Для забезпечення безпечних умов у бюджетній сфері пропонуємо застосовувати економіко-математичну модель управління бюджетною безпекою (рис. 1).

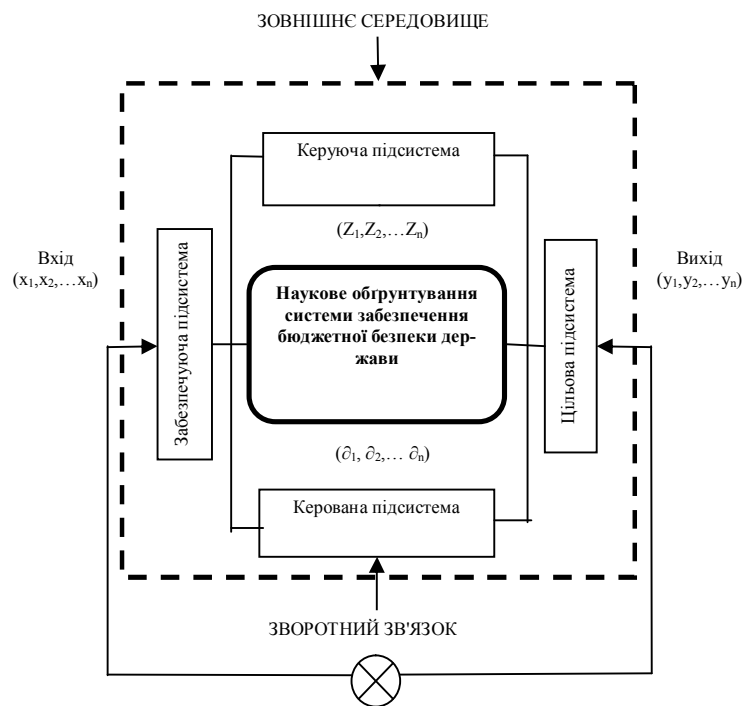

Рисунок 1. Модель забезпечення бюджетної безпеки держави

Джерело: сформовано автором.